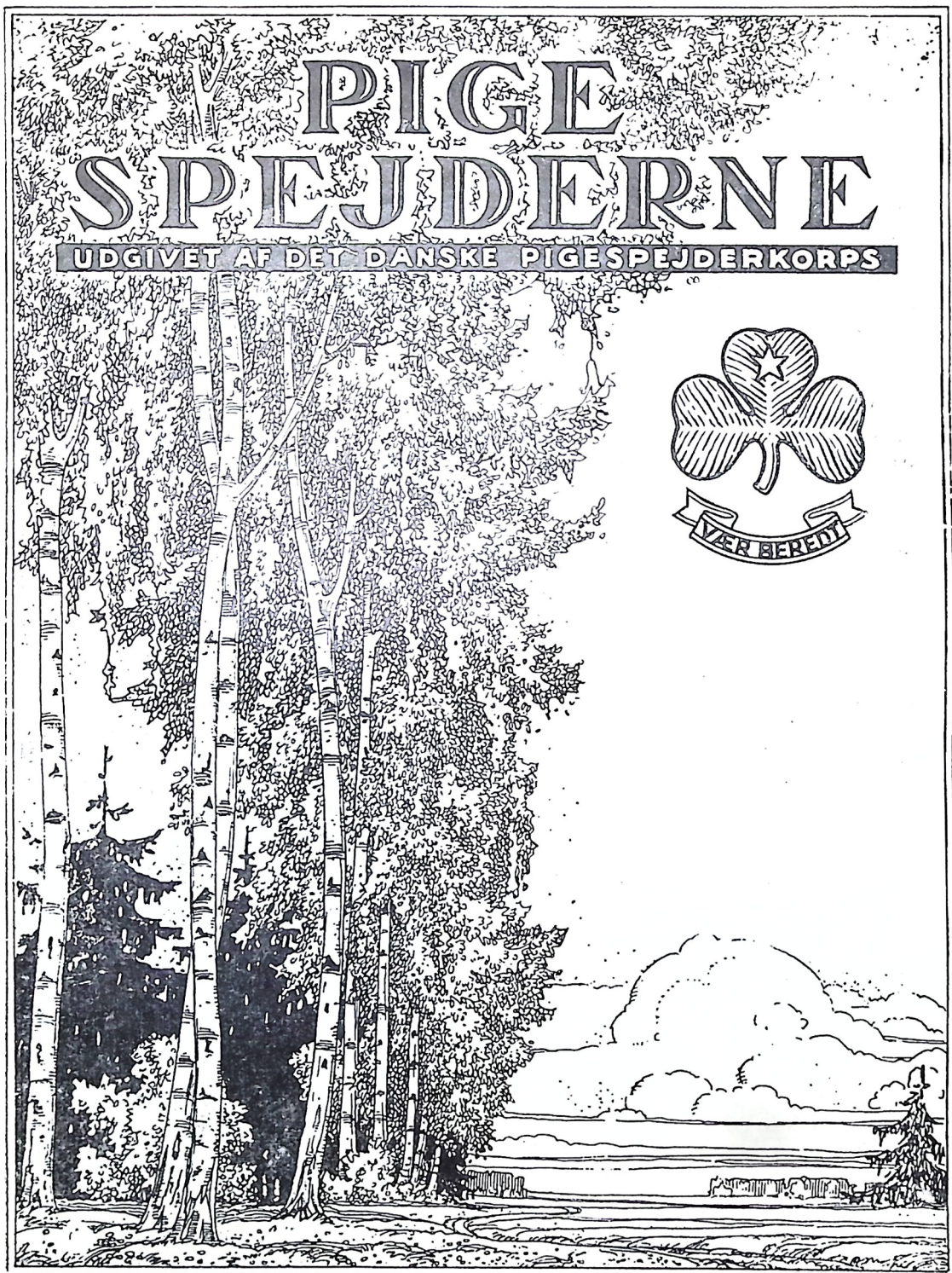

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Nr. 2. — 1933.

Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	11,00 og 16,00 Kr.	Redningsreb	5,00 Kr.
— — udv. Lomme. 6,75 og 7,85 »		Feltsenge	20,00 »
Tornysterrygsække	9,00 »	Kompas med Stopper	1,65 »
Lejrtæpper 1,50×2,00 m	9,50 »	Teltlygte	1,65 »
Svaneknive	1,50, 2,25 »	Haandlygte	2,50 »
Sejldugsvandfæde	1,50 »	Smaa Lommelygter	1,00 »
Sejldugsspande	3,25 »	1 Sæt Tallerkener med Krus	
Spader	3,00 »	(røde, blaa, grønne el. gule)	1,50 »
Økser	3,50 »	— hvide — — — — —	1,35 »
Øksetasker	1,65 »		

BEMÆRK!

Brune Strømper	1,65 Kr.	Mørkebl. Tæppegarn t. Lejrbaalstr. pr. Fed	0,14 Kr.
Ankelsokker	1,50 »	Brunt Uldgarn til Ankelsokker —	0,12 »
Mørkebl. Golfgarn til Lejrbaalstrøje pr. Fed 0,12 »		Blaa Tværsække	1,90 »
		Blaa Frakker Str. 42	53,00 »

Alle Forsendelser sker paa Opkrævning. Husk Tropsførerens Rekvisitioner til Uniformer, Hatte, Distinktioner og Duelighedstegn.

HALLO! —

Den nye
PIGESPEJDERBOG
er nu udkommet.

Bestil Bogen gennem Troppen, som samler alle Bestillingerne — derved spares Porto. Bogen faas fra Depotet, Spejderskolen, Korinth og koster 3.50 Kr. — — — — —

Den er indbunden og har
mange Illustrationer. — —

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 2.

Februar 1933.

16. Aarg.

22. Febr.

Tak

til alle Jer, der har læst Verdensspejderchefens Brev i Julebladet, og som har sendt Jeres 10 Øre til Verdens Bureauet. — Næsten alle Troppe i Korpset har sendt den lille Gave, som vi bad Jer om, og det har glædet os meget.

Det har glædet os, fordi det viser, at I holder sammen — og det viser, at I har læst Opraabet med lige saa kærligt et Hjerte, som den har, der har skrevet det, og det glæder os, at I vil hjælpe til i det store Internationale Spejderarbejde.

For ser I, det er et stort Arbejde at hjælpe alle de mange Pigespejderkorps, som nu findes over hele Verden, Der er nu 1,100,000 Pigespejdere, der alle har det

samme Maal som vi, og som ledes paa næsten samme Maade, som vort Korps bliver ledet,

De store Ord »Enighed gør stærk« viser sig ogsaa her. Vor elskede Bevægelse kan kun blive til stor Gavn og Nytte, hvis vi er stærke saavel indenfor vort Land som udenfor, hvis den Spejderaand, som vi alle i saa høj Grad ønsker at have, breder sig fra Land til Land og fra Verdensdel til Verdensdel. Det er af den største Betydning for os alle at holde sammen, at høre sammen. Mange af Jer har ikke været meget i Udlandet, eller maaske slet ikke, men naar I engang kommer ud og rejse, vil I snart føle, at I er Spejdere — I vil møde andre Spejdere, I vil lære af dem, og I vil ofte være i Stand til at vise dem, det I har lært. I vil føle det dejlige Kammeratskab, der findes blandt Spejdere fra hele Verden, naar de kommer sammen. I vil se Trekløveret, saa følger et lille Smil, og man rækker hinanden Haanden, »Er Du ogsaa — —«? »Ja jeg er,« og straks er den Fremmede ikke mere fremmed. Man har saa meget at spørge om, saa meget at fortælle, man hører jo sammen, og man har mange, mange fælles Interesser. Se, I kan jo ikke alle rejse altid, men mange dejlige Invitationer har vi faaet, tænk bare til Sommer til England, Ungarn og Norge — og jo flere af Jer, der kommer afsted, jo bedre er det, fordi man ved at komme ud ser, hvor stor og dejlig Verdensbevægelsen er. Den er nu stærk, fordi vi har det Internationale Raad, som arbejder saa ihærdigt og kærligt. I højeste Grad lever dets Medlemmer efter vort Motto »Vær beredt«. De er beredt til at hjælpe os Spejdere, og de viser os Veje til Arbejde og Glæder. Jeg ønsker Jer alle at komme ud i Verden for selv at se, hvordan det er. Vær ganske rolige, de, der ikke kan rejse nu, skal nok komme med en anden Gang, vi har jo Tiden for os, og vi faar flere og flere Invitationer og flere og flere Venner.

I ved at den 22. Februar er Spejdernes Tænkedag »Thinking day«, hvor vi alle skal tænke særligt paa hinanden og glæde os over den Gave, vi har faaet — at vi maa være Spejdere.

For mit Vedkommende vil jeg begynde Dagen med i Tankerne at rejse en lille Tur ud i Verden. Jeg vil begynde med Danmark, glide over vore elskede Øer og Jyl-

land og bede Gud velsigne hver Trop og hver Spejder, og saa rejser jeg videre til alle de dejlige Lande, hvor jeg har været og til mine Spejdervenner i Udlandet og takker dem, og saa kommer man til de Lande og Egne, som man slet ikke kender, men overalt er der Spejdere, og derfor tilhører en Del af mit Hjerte dem, og aller sidst, henmod Aften, vil jeg tage en lille Laurbærgren og lægge den ganske stille for Lord og Lady Baden-Powells Fødder som en lille Tak og en Fødselsdagshilsen og sige til dem: »Her er den lille bitte Gave fra vore Spejdere. Jeg glæder mig over, at de ikke har svigtet, og jeg ved, at De glæder Dem, fordi Spejdersagens Fremgang ligger Dem saa meget paa Sinde.«

Jeg ved, de vil smile begge to, og jeg tror, at det er den bedste Tak til Jer.

Jeres

Souschef.

Det grønne Tørklæde.

Paa Korpsraadmødet 29. Januar 1933 vedtog man, at Spejderne i Det Danske Pigespejderkorps, for at undgaa Forveksling med andre Ungdomsorganisationer, fra 1. April 1933 skal bære grønt Tørklæde.

Det er med Beklagelse, at Korpset ser sig nødsaget til at gøre denne Forandring, for vi holder saa meget af det røde Tørklæde, men vi haaber og stoler paa, at Spejderne vil modtage denne Beslutning med lige saa stor Velvilje som i sin Tid Forandringen af Emblemet.

For at alle kan faa samme grønne Farve vil Depotet fremskaffe Stoffet.

Vi beklager, at der paaføres Spejderne denne Udgift, men for at Udgiften skal blive saa lille som mulig, vil Depotet levere de grønne Tørklæder usømmet til ren Indkøbspris for de Bestillinger, der indgaar inden 1. April 1933.

Elisabeth Flagstad. Naka Haugwitz.

Magda Andersen. Margrethe Bruun de Neergaard.

Ville Buchwald. K. M. Christiansen.

E. From-Petersen. Merete Kloch. K. Lerche-Thomsen.

I. M. Nordentoft. Ida Thorbek. G. Valeur-Jensen.

Lensgrevinde Reventlow.

Fru Zusanne Lassen.

Til Korpsraadsmødet

den 29. Januar meddelte Lensgrevinde Reventlow, at hun helst vilde gaa af som Bestyrelsesformand, fordi Grevinden for Tiden opholder sig saa meget i Udlandet. Alle store Spejdere i Det Danske Pigespejderkorps ved, hvilken stor Betydning det har haft for vort Korps at have Grevinden som Formand, hvem glemmer nogen Sinde alle de dejlige Lejre paa Brahe-Trolleborg, hvor Grevinden med enestaaende Gæstfrihed og Kærlighed til Spejdersagen modtog os og gjorde alt, for at vi skulde befinde os vel, og Grevinden har sagt til os, at skønt hun trækker sig tilbage som Formand, vil vi dog altid være velkomne hos hende. Vi, der i Bestyrelsen og Korpsraadet har arbejdet sammen med Lensgrevinden, har saa uendelig meget at takke hende for. Vi takker Grevinden for den store personlige Indsats, hun gjorde i gode og i vanskelige Tider, for hendes aldrig svigtende Forstaaelse af Bevægelsen og hendes store Evne til altid at se Kernen i en Sag og derefter at prøve at faa det bedst mulige ud af den. Lensgrevinden overlader nu Formands-

Posten i gode og sikre Hænder, idet Grevindens Barndomsven, Fru Godsejer Lassen har lovet at være Formand for Bestyrelsen. Vi glæder os meget til Samarbejdet med Fru Lassen og takker hende, fordi hun vil tage dette Arbejde op i Korpsset. Vi ved, at Fru Lassen omfatter Spejderbevægelsen med stor Interesse og Kærlighed, og den, der kender hendes Børnebøger, ved, at Børnene har en stor Plads i hendes Hjerter.

Vi byder Fru Zusanne Lassen hjertelig velkommen i Det Danske Pigespejderkorps.

Chefen.

Antal Spejdere:

	Jan. 1932:	Jan. 1933:
Hellerup	175	235
København	129	147
Sjælland	265	272
Fyn	127	146
Lolland Falster	52	74
Vendelbo	25	81
Nørrejske	65	98
Vestjyske	99	111
Midtjyske	246	266
Sydjyske	182	212
	1365	1642

KORPSNYT

Meddelelser fra Korpset:

Divisionschefsmøde afholdtes Lørdag den 28. Januar. — Man vedtog at afholde Førerkursus i Paasken paa Spejderskolen, Korinth. (Se andetsteds i Bladet) Bl. a. diskuteredes ogsaa Agitation og Seniorarbejde. Man blev enige om i Aar at prøve paa at udgive saavel et Decemberblad som et Juleblad.

Bestyrelsesmøde afholdtes Søndag den 29. Januar. Lensgrevinde *Reventlow* trak sig tilbage som Formand for Bestyrelsen. Som en ringe Tak for alt, hvad Grevinden har gjort for Korpset, udnævnte Bestyrelsen Lensgrevinde *Reventlow* til livsvarigt ekstraordinært Medlem af Bestyrelsen.

Bestyrelsen tildelte Souschefen *Sølvulven* for hendes store Arbejde i Korpset saavel indadtil som udadtil.

Bestyrelsen nedsatte et Udvalg til Behandling af Senior-Spørgsmaalet.

Der vedtoges at lade Rejsesekretæren fortsætte sit Arbejde, som har været af stor Betydning i det forløbne Aar.

Korpsraadsmøde afholdtes Søndag den 29. Januar. — Fru *Suzanne Lassen Bækkeskov*, Rønnede, indvalgte i Bestyrelsen og udnævntes til Formand for Bestyrelsen.

Korpsraadet vedtog at forandre det røde Tørklæde paa Uniformen til et grønt, og at Tørklædet skal skiftes den 1. April 1933. D. P. paa venstre Lomme afskaffes samtidig.

Regnskab og Budget godkendtes.

Der vedtoges at søge tegnet en kollektiv Forsikring for Korpset.

Spejderschef Frøken *E. Flagstad* genvalgte enstemmigt.

De afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen Divisionschef Fru *Ida Thorbek* og Redaktør Fru *Hanna Lund* genvalgte.

De afgaaende Medlemmer af Korpsraadet: Fru *Dagmar Nielsen*, Fru *Engholm*, Frøken *Kjældgaard*, Frøken *Ehrenske*, Fuldmægtig *Bruun de Neergaard*, Dr. *Svith*, Redaktør *Petersen* blev alle genvalgt med Undtagelse af Redaktør *Petersen*, som ikke ønskede Genvalg.

Som nyt Medlem af Korpsraadet indvalgte cand. polit. Fru *Begtrup*.

Divisionschef Frk. *Nordentoft* udnævntes til Agitationssekretær og Frk. *Elmqvist* til Pressesekretær.

Rapport fra Korpset.

Korpset tæller 1642 Spejdere i Januar 1933 mod 1365 Spejdere i Januar 1932, deraf er 79 Blaamejser.

Der er oprettet nye Troppe i: Brønderslev, Herning, Løkken, Løgumkloster, Nakskov, Nekse, Sindal.

Der er genoprettet Troppe i: Nykøbing Mors, Odense, Silkeborg, Thisted.

Følgende Troppe er udgaaet: Næstved, Roskilde, Tølløse.

Rejsesekretæren har under Aaret besøgt ca. 45 Byer, oprettet mange nye Troppe og fundet flere Førere.

Korpslejr afholdtes den 7.—16. Juli ved Brændegaards Sø, Brahe-Trolleborg, Korinth. Lejren var en Teltlejr. 830 Spejdere deltog, og 52 Troppe var repræsenterede. Kongepokalen vandtes af Slagelse Trop, anden og tredje Præmie gik til Holte og I. Hellerup. Følgende fremmede Korps var repræsenterede i Lejren: Danmarks K.F.U.K. Spejdere, Sveriges Flickørs Scoutförbund, Sveriges K.F.U.K. Scouter, Norges Spejderpikeforbund og Norges K.F.U.K. Spejdere.

April: Divisionschefsmøde i Paasken paa Spejderskolen. Blaamejseturning i Aarhus. Maj: Fyens Division, Week-end paa Spejderskolen.

Juli: Korpslejr.

August: Den første Træningslejr i »Our Chalet« i Schweiz, hvori en Repræsentant fra Korpset, *Emmy Christensen*, Slagelse, deltog. Verdenskonference i Polen, Souschefen deltager som Delegeret.

Sept: Spejderskolens 10-Års Fødselsdag. Divisionsstævne, Midtjyske Division.

Oktbr.: Gammelmandsturnering Københavns Division. Divisionsfest Hellerup Division.

Førerkursus.

Følgende Kursus afholdes paa Spejderskolen i Paasken 1933:

1. Tropsførerkursus for ny Tropsførere, (hvis der melder sig 12).

2. Tropsførerkursus for Tropsførere, der har deltaget i tidligere Kursus, (hvis der melder sig 12).

3. Patruljeførerkursus for nye Patruljeførere og Spejdere over 16 Aar, (hvis der melder sig 40).

4. Patruljeførerkursus for Patruljeførere, der har deltaget i tidligere Kursus, (hvis der melder sig 40).

Civile Mennesker, som kan tænke sig at blive Førere, indbydes til at deltage.

Indmeldelse med Opgivelse af, hvilket Kursus man ønsker at deltage i, skal ske til Chefen senest 1. Marts.

Ankomst: Alle Deltagere maa være i Korinth senest Skærtorsd. d. 13. April Kl. 13³⁰.

Afrejse: For alle Deltagere Mandag Formiddag den 17. April.

Pris: Kursuset koster 8 Kr. Pengene indbetales straks efter Ankomsten. Rejsehjælp vil blive fordelt saaledes, at ingen Deltagers Rejse, Tur og Retur vil komme til at koste hende selv mere end 15 Kr. Rejsehjælpen vil blive udbetalt under Kursuset.

Der medbringes personligt Lejrudstyr, (rigeligt med Tæpper) Salmebog, Kollegiehæfte og Madrasvaar.

Køkkenhold: Vi vil gerne have 10 Spejdere over 15 Aar til Køkkenhold. Opholdet er gratis, men Rejsen Tur og Retur, maa Spejderne selv betale med indtil 15 Kr.

Praktiske Ting der vil blive gennemgaaet: I., II. og III. Klasses Prøven. Lejr, Telte, En Dag i Naturen, Husflid og Altmuligmand.

Foredrag: Internationale Spørgsmaal — Samarit — Formaålet med Prøverne — Foretælling — Blaamejser — Seniorarbejde — Lejrhygiejne — Agitation — Samarbejde mellem Tropsfører og Tropsraad — Passive Medlemmer.

Juleblade.

Mange Troppe har efterkommet Opfordringen i sidste Blad at sende de Juleblade tilbage, som de ikke har faaet solgt. Vi ligger derfor inde med et nyt »Oplag« af Julebladet, saaledes at de, der ifølge for sent indsendte Bestillinger eller som af anden Grund ikke har faaet Bladet, nu kan bestille det paa Spejderskolen, Korinth. Vi haaber at Restpartiet er stort nok til at alle de, som gerne vil have deres Juleblad, nu kan faa det.

Svigermor.

Oversigt over Korpsets Regnskab

1.12. 1931 — 1.12. 1932.

	Indtægt:	Udgift:
Kassebeholdning.....	3278,05	
Korpskontingenter.....	3281,80	
Renter.....	148,69	
Passive Medlemmer.....	10,00	
Indbetalte Tropskasser.....	172,57	
Gave fra Fyens Division.....	200,00	
Overskud fra Korpslejren.....	2836,37	
Rabat paa Teltleje.....	69,37	
Salg af »Foredrag«.....	22,36	
Indbet. for Lejr i Norge.....	15,00	
Korpsudstyr, Materiale.....		91,30
International Afgift.....		60,25
Rejser, Rejseudgifter.....		1579,11
Rejsesekretær.....		1000,00
Kontor, Sekretær.....		1799,27
International Repræsentation.....		475,00
Tilskud til Divisioner.....		150,00
Førermede.....		356,40
Udgifter for Lejr i Svinkløv.....		69,25
Agitation.....		1325,26
Udgifter for Spejderbog.....		170,00
Samarit.....		43,35
Laan til Depotet.....		1200,00
Verdensflag.....		17,17
Gave til »Our Chalet«.....		75,00
Standleje, Teknologisk Institut.....		100,00
Medaljer, Plader.....		9,75
Krans.....		10,00
Blade.....		69,80
	10034,21	8600,91
		1433,30
	10034,21	10034,21

Korpsets Fremgang:

277 Spejdere.

Divisioner, der er gaaet mest frem:

I Antal: Hellerup med 60 Spejdere.
Med størst pCt.: Vendelbo » 56 do.

De største Troppe i Landet:

II. København: 62 Spejdere.
Slagelse: 62 do.
Aalborg: 57 do.

Blaamejser, ialt 79, findes i flg. Troppe:

Slagelse 17. Hjørring 12. Toftlund 9. Aalborg 8. Gentofte 8. I. Aarhus 7. IV. Kbhv. 5. II. Aarhus 4. Nykøbing F. 4. Brønderslev 3. Aabenraa 2.

RAADSKLIPPEN

Vinteren er over os, men er du beredt til at møde den? For du ved nok, at hver Dag og hver Aarstid stiller sine specielle Krav til os Spejdere? Det gælder derfor om at finde ud af, hvad der kræves af os netop nu, og saa forberede os, saa vi kan være beredt, naar vi møder Kravet!

Isen ligger over Landet — ved du, hvordan du skal klare dig selv, hvis du gaar igennem den?

Vend dig med Ryggen mod Iskanten, foretag Svømmebevægelser med Benene og forsøg saa ganske stille at skubbe dig op paa Isen. Har du faaet Ryggen op, lægger du først det ene Ben og derpaa det andet op og lader dig langsomt trille væk fra Hullet, mens du stadig fordeler din Vægt over saa stor en Flade som mulig. — Ser du en anden gaa gennem Isen, maa du prøve at finde en Stige, Stage eller lign., som du kan skubbe ud til den forulykkede, hvorpaa du haler ham i Land. Er der ingen Hjælpemidler i Nærheden, maa du »mave« dig ud til ham og samtidig give ham Anvisning paa at redde sig selv op paa Isen som foran beskrevet. Vel ankommet paa Land, maa man hurtigst muligt i en varm Seng eller i hvert Fald i tørt Tøj. Et koldt Bad i Februar er en alvorlig Ting og skal ikke tages som en Spøg. Iøvrigt skulde en Spejderpatrolje aldrig gaa ud i Frost uden et Redningsreb.

Kælkeulykker er baade hyppige og farlige — du skulde derfor læse Afsnittet, om hvorledes man optræder ved Ulykkestilfælde, grundigt igennem (Haandbogen Side 107); du ved ikke, hvor hurtigt du faar Brug for din Viden og Kunnen paa dette Omraade.

Men det er ikke blot vore Medmenne-

sker, der trænger til, at vi er beredt til at hjælpe dem — ogsaa Dyrene er truet af Farer om Vinteren.

Fuglene lider Nød, hvis Sneen lægger sig over Træer og Buske, og Frosten binder Jorden — du kan hjælpe dem. Lav dig et Fodringsbræt, forsynet med en Liste, saa Foderet ikke kan blæse bort, og et Tag, saa det er skærmet mod Sne og Regn. Hvis det især er Smaafugle, du vil fodre, kan du benytte Korn, som baade Spurve, Bogfinker og Irisker ynder, mens Solsorten, (og Stærene, naar de kommer), er glade for alt, hvad du giver dem: Franskbrød, Kartofler, Æbler, Ost, Kød o. s. v. — Blander man Foderet i varmt Fedt og hælder denne Masse ud paa Brættet eller over nogle Grangrene, risikerer man ikke, at det flyver bort, ligesom man længe kan have den Glæde at iagttage Fuglene, medens de sidder og hakker i det, hvorimod de hurtigt faar de tørre Korn op og vips er væk. De fleste Fugle vil helst sidde roligt, mens de spiser, men Mejsjerne holder meget af at tumle om, og hvis du hælder Fedtet i en Kokusskal el. lign., hænger denne op med Bunden i Vejret, vil du faa et lystigt Syn at se!

Fiskene »drukner« i stor Mængde om Vinteren, d. v. s., de dør af Mangel paa Luft, naar Vandet fryser til; du kan derfor gøre en virkelig good-turn, hvis du hugger nogle Aandehuller i Isen — men husk at tage den ituhuggede Is op, ellers fryser Hullet straks til igen. Kort sagt: *Glem ikke, at du er Spejder, men grib alle de Lejligheder, som Vinteren byder dig, til at vise, at du er beredt.*

Den gamle Ulv.

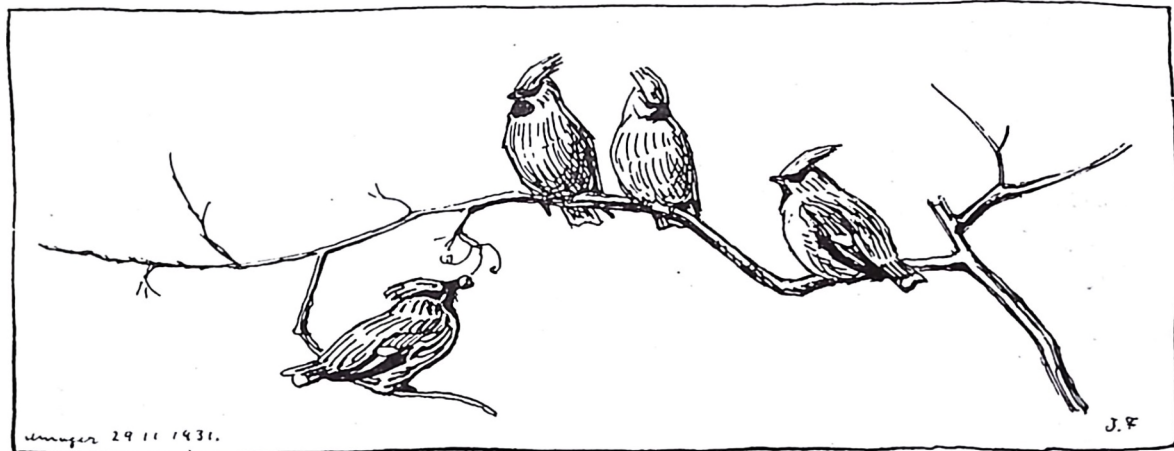

Vintergæster.

Af O. Helms.

For mange Mennesker er jo Fugleliv særlig knyttet til Foraaret og Sommeren, den Tid da vort Land vrimler af Fugle, da man hører deres Sang overalt og har den bedste Lejlighed til at iagttage deres Redebygning og deres Liv i det hele taget. Saa kommer Efteraaret, da Trækfuglene, der udgør den saa langt overvejende Del af alle Smaafuglene her i Landet, forlader os. Alle de smaa Sangere drager bort, Lærkerne, Svalerne og Stærene forsvinder, og hvad

dens Farve. Det er Dompappen; der sidder i Buskene ganske roligt en lille Flok Fugle noget større end Spurve, og nogle af dem, Hannerne, har den kraftigst tænkelige carmoisinrøde Farve paa hele Undersiden, en sort Kalot paa Hovedet og en blaagraa Ryg. Hunnerne er ikke saa smukt farvede. Dompapperne kommer ned til os fra Sverige og Norge og bliver tit i større eller mindre Flokke Vinteren over. Hvor de holder til, er de lette at faa at se, thi de er lidet sky, saaledes som det saa ofte er Tilfældet med nordiske Fugle. De er forresten ikke elskede i deres Hjemstavn og heller ikke af Haveejerne hernede, thi deres Føde

Silkehaler.

der bliver tilbage af Smaafugle som egentlige Standfugle kan omtrent tælles paa de ti Fingre.

Men samtidig med, at saa mange Fugle forlader os, faar vi dog Erstatning i Gæster, der kommer nordfra, undertiden i ret stort Tal, og tilmed er en Del af dem Arter, som er meget iøjnefaldende og let kende- lige ved deres brogede Farver. Jeg skal fortælle lidt om de almindeligste af dem, som der kan være Rimelighed for at se, naar man om Vinteren bevæger sig ude i Mark og Skov.

Medens vi en Vinterdag gaar et Sted, hvor der er Haver, Krat eller Smaaskove, hører vi en kraftig Fløjtetone, som vi ikke kender. Vi gaar efter Lyden, og følger vi den, kan vi ogsaa let faa den Fugl at se, som frembragte Fløjtet; den som ikke har set Fuglen før, bliver altid overrasket over

bestaar for en væsentlig Del af Frugtræernes Knopper, og kommer der en større Flok, kan den nok gøre Fortrød.

Det, som lokker mange nordiske Fugle til at gøre Ophold her i vort Land, er de Bær, som findes paa Buske, særlig Røn og Tjørn. Har man et Par større Tjørnebuske rigt besatte af Bær, kan man ogsaa vente fremmede Gæster i dem. En Fugl, der paa sin Vis er ligesaa ejendommelig og broget i Farven som Dompappen, er Silkehalen, noget større end Dompappen, rødgraa af Farve med Top paa Hovedet og smukke røde og gule Farver paa Vinger og Halefjer, en vidunderlig Fugl, som let falder i Øjnene og let lader sig iagttage. Den kommer her til Landet undertiden i store Flokke; den var her i Fjor Vinter, og der taltes da Flokke paa 150, hvilket dog er noget usædvanligt; i Aar er den atter kommen, og

man kan gaa ud og se den forskellige Steder, bl. a. i Københavns Omegn. Den er mere livlig i sin Adfærd end Dompapren, og naar der sidder en Flok sammen, hører man dem ofte istemme en munter Kvidren, ligesom de flyver kvidrende bort, naar hele Flokken letter.

I samme Tjørnebusk kan vi træffe de nordiske Drosselarter. Sjaggeren, den store, kraftige Drossel med det askegraa Hoved og den brune Ryg, og Vindroslen, der

mindre morsom at iagttage, Snespurven som spredt yngler paa det sydlige Norges Fjælde men ellers holder til i de norlige Dele af den skandinaviske Halvø. Den er i Slægt med Gulspurven og omtrent saa stor som denne, men dens Vinterdragt er stærkt broget, hvid paa Undersiden, mørkere paa Oversiden men iøvrigt meget forskellig, eftersom det er yngre eller ældre Fugle. De gamle Fugle gør paa Afstand et næsten hvidt Indtryk, og ser man dem flyve over

Kvækerfinkernes Skarer søger til deres Natteleje.

minder om Sangdroslen men har rød Farve paa Siderne. Sjaggeren kommer undertiden i mægtige Flokke; det var den, som tidligere i hundredevis blev fanget i Doner og falbudt under Navn af Kramsfugle. I København og Omegn var begge de to Arter i hvert Tilfælde tidligere meget almindelige i Østre Anlæg, Frederiksberg Have og de øvrige Parker ved og omkring København.

Det var nu Fugle, som holdt til, hvor der var Træer, Buske og Skove, men færdes man ude paa Markerne, særlig i Nærheden af Stranden, da vil man undertiden se en anden nordisk Gæst, som ikke er

sig, er det et meget mærkeligt Syn, thi ogsaa Vingernes Underside er hvid. De løber ude paa en snedækket Mark, samler Frø, sætter sig op i en Plante, en Bynke eller Tidsel, som endnu har nogle Frø tilbage, er stadig i livlig Bevægelse og lader høre baade, naar de gaar og flyver, en fin, næsten metalklingende Tone. Bliver de til hen i Foraaret, kan man ogsaa faa deres virkelige Sang at høre. I Jylland kan de træffes i store Flokke særlig i Hedeegnene, som jo snart er forsvundne, men ogsaa ved København kan der være nok af dem. Amager var det Sted, hvor de i sin Tid holdt til, og jeg har derfra set dem strejfe

helt ind i Byen, gaa nede ved Gasværks-havnen.

De Arter, jeg her har nævnt, er nogle, som man med lidt Held nok kan faa at se i Vinter, vel at mærke, hvis Vinteren holder sig; men saa er der den i visse Aar aller talrigeste af de smaa Vintergæster, som imidlertid i Aar næsten ikke har vist sig: Kvækerfinken, Bogfinkens nære Slægtning, der ogsaa kommer til os oppe fra Skandinavien og optræder i større Flokke end nogen anden Art af Fugle, vi ser herhjemme. Flokkene kan være saa store, at man kan tale om Titusinder maaske endda Hundrede-tusinder. Kvækerfinken er en lille broget Fugl, den minder noget om Bogfinken, men kan let kendes ved, at den er hvid paa Bagryggen, hvilket saa let ses, naar den flyver op. Den plejer at komme hertil om Efteraaret, og særlig i Vintre, naar Bøgen har baaret rigelig Frugt, kan den træffes overalt i Bøgeskovene. Hele Jordbunden synes da levende, og er man heldig en Gang at komme paa et Sted, hvor mange er samlede, faar man et Indtryk af, i hvor vældig Skare en Fugl kan findes. I Aar er det som nævnt saa uheldigt, at der hidtil ikke har været synderligt med Kvækerfin-ker, men nogle findes der vel nok rundt om.

VERDEN OG VI.

Norge:

Fra Norsk Speiderpikeforbund har vi modtaget Indbydelse til at deltage i den store Landsleir i Sommer. Lejren afholdes paa Jørstadnoen i Nærheden af Lilleham-mer fra 3.—11. Juli 1933. Prisen for Op-holdet i Lejren er 18 Kr. pr. Deltager. Indmeldelse til at deltage i denne Lejr bedes indsendt til Korpskontoret, Spejderskolen, Korinth.

England:

Til den tidligere omtalte Folkedans-Opvisning i London i Juli Maaned er udtaget et Hold paa 12 Spejdere under Ledelse af Rejsesekretæren Frøken *Grethe Meisner*. Det lille Hold bestaar af Spejdere fra Køben-havns og Hellerups Divisioner, da Delta-gerne nødvendigvis en længere Tid maa have Lejlighed til at øve Folkedansene sammen.

Ungarn:

Program for et Besøg hos de ungarske Pige-spejdere samtidig med Drengespejdernes 4. Verdensjamboree 1.—15. August 1933.

Man ankommer 1. Aug. til Budapest, hvor man efter Ønske indkvarteres paa Hoteller el. Skoler. Tiden tilbringes dels i Budapest og dels med en Række interessante Udflugter.

I Budapest beses Byen, og Pigespejderne forevises deres Hovedkvarter, en Husflids-udstilling, som de afholder under Jambo-reen, og deres Lejrhus i Buda Bjergene. Desuden arrangeres en Forestilling paa den kongelige Opera med Musik af de berøm-teste ungarske Komponister og en Aftentur i Baade paa Danube (Donau) med Zigøj-nermusik!

Udflugterne: 1. Til Gödöllő, Jamboreens Lejrplads, hvor Aabningshøjtideligheden, Underholdninger og Lejrbaal overværes, og det kongelige Slot og Parkerne beses.

2. Til Szeged, Ungarns næststørste By paa Sletten ved Floden Tisza for at se Landliv og Kolonisation. (1 Dag).

3. Til Debrecen og Hortobagy Puszta. I Debrecen beses Klinikkerne, Universitet (hvor de studerende bærer Spejderdragt), Domkirken (den største protestantiske Kir-ke) og Museet Dery med Samlinger fra Hyrdernes Liv i gamle Dage. Fra Debrecen er der Udflugt til Hortobagy Puszta for at se Kvægopdræt og vilde Heste. (2 Dage).

4. Til Miskolc, en gammel Fabriksby i det ungarske Højland. Besøg paa nogle af Fabrikerne, paa Ruinerne af Slottet Diös-györ, i Drypstenshulerne og Bjergene Lillafüred og til Eger, den gamle Fæstning, hvor Ungarerne i det 16. Aarh. standsede Tyrkernes Fremtrængen. Der bliver ogsaa Lejlighed til at se en Del Minder fra det tyrkiske Herredømme o. s. v. Ligeledes Mezökovesd, der er kendt for sin Bønde-kunst og sine Nationaldragter, som endnu bæres af Beboerne. (2 Dage).

5. Til Balaton, Mitteleuropas største Sø, hvor Siofok, Tihany (et gammelt Kloster) og det biologiske Institut beses. Der bliver Lejlighed til Svømning og Roning.

Prisen for hele Opholdet iberegnet Bil-letter til Udflugter, Forestillinger, Udstil-linger, Bade o. s. v. er for Spejdere, der vil bo paa Hotel, 360 Pengö og for Spej-dere, der vil bo paa Skoler, 240 Pengö. (20½ Pengö er 1 $\text{K} = 22\frac{1}{2}$ Kr. d. 2.2. 33).

Rejsen til Budapest bliver rimeligvis forholdsvis billig, idet Korpset vil anmode Drengespejderne om at maatte deltage i deres Fællesrejse, der foregaar med Skib til Danzig og derpaa med Tog direkte til Budapest (60% Rabat).

Sprog. Der vil blive stillet ungarske Pigespejdere, der taler Tysk, Engelsk, Fransk, Italiensk, Flamsk, Hollandsk, Serbisk og Russisk, til Raadighed som Tolke.

Aldersgrænsen nedefter er 16 Aar.

Indmeldelse skal ske til Spejderchefen inden d. 8. Marts.

Frimærker.

Verdens Bureauet samler brugte Frimærker for at give dem til Spejdere, der sam-

ler paa Frimærker, men Bureauets Forraad er meget lille, og det beder derfor, om I ikke vil sende nogle danske. De mest efterspurgte Mærker er de, der har meget høj eller meget lav Værdi, da de ikke bruges paa Post til Udlandet. I kan sende dem, I har samlet, til Korpskontoret.

Hvis I selv ønsker at modtage nogle af de Mærker, som Verdensbureauet haaber at faa fra andre Lande, vil Bureauet gerne sende jer nogle, blot I indsender en Konvolut med jeres Adresse paa til:

The World Bureau,

17. Buckingham Palace Rd.,

London S. W. 1. England.

Hør her Blaamejser.

Vil I ikke gerne lave et Fastelavnsris selv? I faar fat paa et Par Grene med mange Sidegrene — Birkeris er bedst — og saa laver I en hel Masse Pynt til det af kulørt Papir.

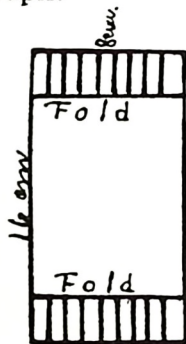

Fig. 1.

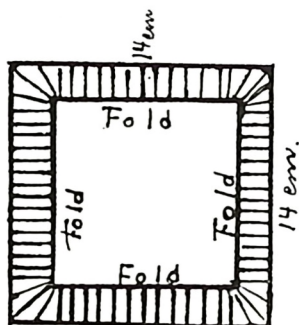

Fig. 2.

gøre det 10—20 cm bredt. Naar du skal klippe det, folder du Papiret sammen paa tværs og laver en Fold et Par cm fra Ombøjningen og klipper kun til Folden, saa der bliver et Stykke midt paa, der hænger sammen, herom binder du en Snor. Saa kan du ogsaa pynte dit Ris med Musetrapper, til dem skal du have 2 lige lange og lige

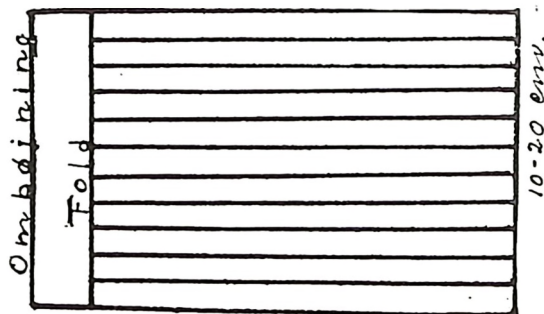

Fig. 3.

Fig. 1 forestiller et Lag hvidt og et Lag kulørt Silkepapir, 16 cm langt og 8 cm bredt. Det klippes op i Frynser, der er 2—3 cm lange og rulles saa sammen som en Knallert — evt. med et Par Chokolader inden i. Fig. 2 er ligeledes hvidt og kulørt Silkepapir, men det er 14 cm paa hver Side, og der klippes Frynser paa alle fire Sider — pas godt paa Hjørnerne. Der lægges en Godte paa Midten, og det bindes sammen som en Sæk. Fig. 3 er kun til Pynt og bestaar af eet Lag Papir helst i en rigtig straalende Farve. Det er lige saa langt, som Silkepapiret er bredt, og du kan

brede Papirstrimler, og saa lægger du dem skiftevis over og under hinanden. Naar Trappen er færdig, kan du binde dem sammen i en Roset. Desuden kan du lave Roser og andre Blomster. Naar du har lavet et rigtigt fint Ris, skulde du tænke paa, om du ikke har en Kammerat, der er syg, og som du saa kunde glæde med Riset. Det kunde ogsaa være, du kendte en Børnehave med fattige Børn, der ingen Ris faar, gør du det, skulde du tale med din Fører, om hele Patruljen ikke kunde lave et fint Fastelavnsris til hvert af Børnene. Saa kan du altid lave et til dig selv ogsaa.

Der var engang ~ da vi gamle var smaa Spejdere.

Vi skændes om det endnu, Vera og jeg, hun paa staar, jeg var 15 Aar, men jeg holder nu alligevel paa, at jeg var kun 14, da jeg optraadte som Divisionschef i en af vore Nabobyer. Ondskabsfulde Tunger paastod, at jeg i min Storsnudethed havde indgydt den nystartede Trops unge, uerfarne Fører, (der dog var 10 Aar ældre end jeg selv), den Tanke, at jeg herskede eneraadigt over Sjælland med Blande og omliggende Øer; men det er som sagt ondsindet Bagvaskelse, Sandheden var, at jeg havde lært den unge Fører et og andet, man dengang skulde kunne, saasom: binde Trompetstik, bygge Vindskærme og vende Pandekager i Luften og lignende Nødvendigheder; ud fra dette troede hun maaske, at min Spejderviden var bundløs, hvad ved jeg? Nok er det, at jeg en Dag fik et Brev, om jeg vilde komme og bedømme en Tropskonkurrence en nærmere angiven Søndag — hun haabede, jeg kunde komme — jeg kunde tage Adjutanter med! Vi snakkede om det, Vera og jeg, selvfølgelig mægtig smigrede i vor Ungdommelighed — og uden at skænke Konkurrencens Art nogen bekymret Tanke drog vi afsted en Søndag Morgen, ganske overordentlig tidlig, med »Møllemaskin« som Adjutant. Himlen maa vide, hvordan hun havde faaet klistret det Navn paa sig! Men det var i det hele taget mærkelige Navne, vi rendte rundt med: »Wikkelvejr«, »Loes«, »Kaninen«, »Urley«, »Eppel«, »Svip«, »Drop« og »Sofus« — men det er nu et helt psykologisk Kapitel for sig — for hvor kommer de Navne fra, og hvad gør dem saa meget mere henførende fortryllende end de som Regel da meget hæderlige Navne, Folk faar klistret paa sig i Daaben! — Men altsaa, havde vi vidst, at »Møllemaskin« var en saa højlydt Grinebider, havde vi nok valgt en anden Adjutant — eller endog hellere undværet den Glans, en saadan kastede over vor Betydning. Hvide — temmelig rene — Handsker havde vi med, nypressede Hatte og lange, hele Strømper plus en Dokumentmappe, hvori der af Mangel paa andet laa en Sangbog og en lille, aldeles ubeskrevet Notesblok — men det højnede altsammen Betydningen.

Vi var startet Kl. 6 om Morgenen og skulde efter et Par Stationer skifte over i et lille Lokaltog; efter at vi undrende havde ventet en Time paa dettes sneglende, prustende Tilsynkomst, viste det sig, at vi havde set galt i Togplanen — vi kunde godt have udsat vor Afrejse til 7½ — naa, det var jo en

lidt flov Opdagelse, der straks slog et stort Skaar i »Møllemaskin«s for Dagen anlagte Respekt og fik hende til at røbe de første Tegn paa overdaadig Munterhed, der først gik over — tilsyneladende da — da vi nærmede os Bestemmelsesstedet.

Jeg har lidt Hjertebanken — pludselig — og den bliver ikke mindre, da jeg øjner en hel Række af Spejdere, opstillet paa Perronen, med høje Hatte, Stander og Gallasløjfer, Mennesker hænger glanende ud af alle det lille Togs Vinduer, (bare det ikke faar Overbalance!) der stirres fra alle Ventesele og af Bybeboere paa Søndagsmorgentur, Vera bliver bleg mellem Øjnene, »Møllemaskin« fniser, og jeg anraaber i Stilhed Himlens Guder om, at de i et eneste sprængfyldt Nu maa gøre mig »granvoksen«, ja, helst gammel og grænseløs værdig! — men intet Mirakel sker, jeg maa skyde Skidtet op i Livet, sparker de andre olmt og advarende over Skinnebenet — og saa hopper vi ud til vor Skæbne! Ja, det manglede bare: de præsenterer og ser dødsens alvorlige ud, og Føreren tripper nervøst frem i en Hat af saadanne Dimensioner, at den og hendes Knappestøvler til enhver anden Tid vilde have hensat mig i frydefuld Ekstase. Nu er det hele dødsens Alvor og Tragedie. Hun holder vist en Tale, men jeg tænker kun paa, at Spejderne ser grænseløst dygtige ud, over Halvdelen er sikkert ældre end jeg — tænk, hvis de nu spørger mig om noget, jeg ikke har Ide om, og — — pludselig slaar det ned i mig i al sin gysefulde Rædsel, at jeg ikke har skænket Konkurrencens Art en Tankel! Den kan nemt falde indenfor Gebeter, hvor jeg er blank — tom — bunduvidende. Vi vandrør ud ad Perronen, gennem Byen, vi har Trommer med. Og en Fløjtenist, der øver sig paa »Herlig en Sommernat«. Hun og Trommerne kappes, lyder det til. — Føreren tripper nervøst og kagler nervøse Formaninger ind i Rækkerne. »Møllemaskin« hoster og snøfter paa en faretruende og forræderisk Maade bag mig, hvor hun gaar og bærer paa min slunkne Dokumentmappe; ak ja, samme Dokumentmappe er med sit Indhold af Sangbogen og den aldeles ubeskrevne, lille Notesblok, et Symbol paa hele min Vanvid. Himmel, hvor var vi unge, Vera og jeg, at vi ikke havde skænket Konsekvenserne af vore Indfald saa meget som Skyggen af en Tanke! — Føreren under den store Hat rækker mig en Plan over Konkurrencerne. Den lyder paa: 1. Turn-out — jeg aner end ikke,

hvad Ordet betyder, slet ikke, hvad det dækker. II. *Madlavning*, Bøf og Rabarbersuppe. Vera, det Skarn, har Tarmkatarr eller anden Skrøbelighed i Maven — der er 8 Hold, 8 — otte — Gange skal jeg spise Bøf med tyk, klumpet Sauce og efterfølgende hvinende sur Rabarbersuppe. III. *Samarit*. Held, at man lige har gaaet paa Kursus og bilder Verden ind, at man vil studere Medicin — det højner altid Interesse for og Forstaaelsen af »Svendsen«. IV. *Splejsning*. »Aa, det er jo dit Speciale«, hvæser jeg venligt til Vera, der ligesaa lidt som jeg er kompetent til at bedømme en Splejsning — men jeg maa hævne mig for de 8 Bøffer in spe. V. *Lejrbaalsunderholdning* — ha! Og pludselig kommer der en Fortvivlelsens Munterhed op i mig. Der staar i Mikkelsens lille, bleggrønne Begynderbog i Latin: *Mundus vult decipii, ergo decipiatur!* udlagt: Naar Mennesker er saa ærkedumme, at de vil lade sig tage ved Næsen, saa skal de søreme ogsaa faa Bluff for alle Pengene. Jeg vender mig venligt mod Føreren, søger at fange hendes Blik under Hatten og komplimenterer hende de udmærkede Planer — det tegner jo til at blive en udmærket Dag! —

Vi kommer ud til en dejlig, lys Plet i Skoven, Føreren beder os vente og forsvinder med Spejderne — ud til turn-out? Hvad er turn-out? Jeg vender mig til Vera, og samtidig hvisker vi begge lydløst: »Hvad er turn-out?« — Dette faar »Møllemaskin« til at gaa over Gevind af Lystighed — og ogsaa Vera og jeg smiler — der er noget fængslende over Galskaben. Spejderne kommer alle til Syne, alle med Rygsække, atter sparker jeg mine Medsammensvorner venligt men bestemt, op hider vi Notesblokken, fremfinder en Blyantstump og skrider med stor Værdighed ud til Spejderne. Turn-out maa formodes at være et fint Udtryk for at pakke Rygsæk, for Spejderne smider pludselig alle Rygsækkene, aabner dem og ser afventende paa os; vi kaster os ud i grundige Undersøgelser og Karaktergivninger, jeg hører mig selv rose, man skal ikke ved Dadel bringe nogen i Misstemning og gøre Legen farlig at lege — og hvad gør det, at en har lagt sine Fedtlæderstøver uindpakket ovenpaa sin Pyjamas, den kan jo da vaskes, ved jeg — eller en anden har glemt Toiletsager, for det hele er jo kun beregnet paa en Week-end-Tur, (fremgaar det i Samtalens Løb), og der vasker man sig jo alligevel ikke.

Vor megen rosende Omtale glæder Føreren, som fortæller os, at hun ellers havde været bange, turn-outen skulde blive det svage Punkt; hun udtaler det famøse Ord »turnut« med Tryk paa sidste Stavelse, hvilket i Sandhed ikke gør Tydningen af det lettere. Begyndelsen, eller vor turn-out er dermed

sikret, vi er hinanden venlig og sympatisk stemte paa begge Sider den Skranke, der adskiller Dommere og Konkurrenter.

Altsaa kaster vi os med Iver ud i det næste: Madlavningen. Det tager lang Tid, store Stykker af Evigheden, der skal graves og hentes Brænde — egentlig burde jeg have taget Tid for hvert enkelt Hold, men det glemmer jeg — eller er vist først kommet i Tanker om ad Aare, skal Sandheden vedfæres Retfærdighed; der arbejdes haardt, og der arbejdes længe, saa længe, at jeg med virkelig og dybfølt Appetit gaar til de første Bøffer med efterfølgende afvekslende sure, vammelsøde, trevlede, graa, melerede, klumpede Rabarbersupper. — Men efterhaanden! — ! — ! Jeg har senere hørt om en Dommer til en Korpsturnering, der fik nervøst Sammenbrud af »Benløse Fugle«, hun skulde bedømme, hun laa lille og frysende under 5 Dynner og saa benløse Fugle flyve allevegne — uha, det skal have været uhyggeligt! — og mens jeg sidder og presser og vrider Bøffer ned og ser paa Komfurer, lærer jeg pludselig en hel Masse om Feltkomfurer, Kogerender og Lejrorden — mest af de Ting her ikke er — forgæves skal min Søndagsudflugt fra aarle Morgen altsaa ikke blive. Den 8. Bøf er igen — det er en Bøftartar og Suppen nærmest Bolchevand — »Kære Tropsfører, her er meget at lære!« udspyr jeg hævnerrigt, Føreren rødmer forvirret og forklarer en hel Masse, og jeg bliver lidt flov — men jeg maa hævne mig for de otte Bøffer med efterfølgende Fluidum — røde, graa og forkuldede Kødstykker endnu for Øjet svæve — jeg var lige ved at faa nervøst Sammenbrud som min berømte Kollega senere, men det var ikke opfundet endnu dengang.

Vera har imidlertid haft ondt af mig, og efter en eller anden Maalestok, Himlen maa vide hvilken, bedømt Splejsningerne, jeg maaber, da hun kommer tilbage og taler om »Langsplejsning«, »Øjesplejsning«, treslaet og firslaet Reb, som var det vort daglige Konversationsemne — men tier — er jeg selv bedre?

Samariteropgaverne har vi stort Besvær med — jeg med at finde paa dem, Spejderne med at løse dem. Jeg spørger — og de ser blot fortvivlede og umælende ud. Jeg forsøger at lade »Møllemaskin« ligge paa Jorden, lidende og vridende sig, fejldes Alverden, men ingen søger at gøre Ende paa hendes Lidelser, man ser blot undrende paa hende som paa et sjældent Dyr i Zoologisk Have — dog endelig kaster en lille, tyk Spejder sig over hende og giver hende kunstigt Aandedræt — det skal det vist være, hun foretager sig nogle hoppende, astmatiske, gymnastiske Øvelser paa Ryggen af Ofret, (det har

hun godt af, den Grinebider!) Jeg bliver begejstret over den snarraadige Handlen og giver en flot Karakter. Ganske vist var det fingerede Ulykkes-tilfælde Benbrud — men her blev dog handlet!

Tilbage er Lejrbaalsunderholdningerne, der alle er dramatiserede Spejderlovs §§, Symbolikken er ikke altid nem at fatte: f. Eks. 2 Spejdere kommer slaskende ind i deres Fædres aflagte Bukser, med sværtet Overlæbe og rundpullet Hat, (ak, Melon-hatte sætter altid Fantasien i sære Svingninger, men derom en anden Gang!) de griber en ung Dame og vil bortføre hende, hun skriger, som blev hun stukket med en Gaffel, den ene er ved at tabe Bukserne, men det synes at være udenfor Rammerne — frem træder et Par Spejdere, tager fast og bestemt i Damen, der holder op at skrike — de rundpullede flygter. — Tæppe. Finis. Hvad nytter 3 sammensvornes sammenlagte Kløgt og Fantasi? Symbolikken er for dybsindig — underhaanden erfarer jeg, at Dramaet hedder: »En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod enhver.« Naa — Naa. —

Vera kan regne, hun lægger Resultaterne sammen, det Hold, der var saa heldigt at servere den første Bøf og ydermere havde det Held at have den snarraadige Samaritan, vinder. Der er Retfærdighed til i Verden. De faar en Sølvplade, med Ret til at bære samme, jeg ved ikke hvor. Vi marcherer alle hjem med Trommerne, Fløjtenisten, turnouterne (?) og Bøfresterne, alle lettede og trætte.

Vi skilles som de bedste Venner af Verden, vi hopper op i Toget og vinker og raaber alt det, man nødvendigvis maa raabe 1/2 Minut, før Toget ruller, »hav det godt!« og »kom godt hjem!« og »Tak for i Dag!« og kom hist op og kom her ned. — Og saa sker det!

Pludselig raaber den lille, nervøse Fører et befriet; »Hurra for Chefen!« (Tableau i Kupeen), »Møllemaskin« faar et Anfald med Hikken og Hulk og Snøft, der kan begynde naarsomhelst og hvorsomhelst endnu den Dag i Dag, blot jeg minder hende om Historien — og jeg sætter mig med et Bums, aldeles overvældet, Ord vilde ikke kunne udtrykke de Følelser og Spørgsmaalstegn min Hjerne vrimlede med. Naar jeg kom hjem, maatte jeg skrive et Brev — allerede i Aften maatte jeg skrive, at jeg hverken var Spejderchef, Divisionschef eller Chef paa Maanen, blot Patruljefører for en herlig Patrulje, hvilket imidlertid ikke gav Anledning til Chefsformælmelser — men jeg fik det aldrig skrevet, ikke af Ugidelighed eller Mangel paa Blæk, men da jeg sad med Pennen i Haanden, blev Brevet et ganske andet:

Kære Frøken N. N.

Mange Tak for den hyggelige Dag, jeg tilbragte

sammen med Dem og Deres Spejdere. Det glædede mig at se, hvor dygtige Spejderne var, og hvor meget, de har lært paa saa kort Tid. Hils Deres Spejdere og sig, de skal fortsætte, som de er begyndt!

Med venlig Spejderhilsen

O. S. V.

Mundus vult decipi — ergo decipiatur.

H. D.

„Det passer sig ikke.“

Inger Johanne var arrig. — Rigtig, hvad man kalder arrig. Uf ha, aldrig maatte hun noget, altid hed det: »Det passer sig ikke for en pæn, lille Pige.« — Hvad kunde det nytte, ens Far var rig, naar man saa var for fin til at bestille andet end spille Klaver, brodere eller gaa en lille Tur med Moder. — Ingers Far var Professor ved Universitetet, han elskede sit eneste Barn og vilde derfor beskytte hende mod al Verdens Ondskab saa længe som muligt. Han holdt Læreri til hende, da han vilde skærme hende mod Skolekammeraters Drillerier og ofte lunefulde Sind. — Alt muligt gjorde han for hende, og dog var hun aldrig rigtig glad. —

Nu sad hun oppe paa sit smukke Værelse og var som sagt arrig. Hun var lige blevet sendt herop, fordi hun vilde hjælpe Pigen at skrælle Kartofler, men straks kom Moderen med sit evindelige: »Det passer sig ikke!« hvor var det til at blive gal over. — Pludselig fór hun op af sine triste Tanker ved at høre nogen slaa paa Tromme. Hun gik hen til Vinduet og saa en hel Trop Pigespejdere marchere glade og fornøjede forbi med store Rygsække paa Ryggen. — En pludselig Lyst til at være Spejder greb hende. Tænk, om hun kunde faa Lov til det; men det fik hun naturligvis ikke, for »det passede sig vel ikke.«

Nej — se, der var en, der vinkede til hende — og nu flere. Inger vinkede kraftigt igen, lukkede Vinduet op og fik saa at vide, at de skulde ligge i Lejr hele otte Dage paa en dejlig Mark, en halv Mil fra, hvor Inger boede. — Inger følte pludselig nogen røre ved sig, og da hun vendte sig om, saa hun Moderen staa bag sig. »Mor, jeg vil være Spejder,« raabte Inger. »Men, hvordan er det dog, du raaber, og hvad er det, du vil være?« »Jeg baade maa og skal være Spejder.« »Spejder — sagde du S-p-e-j-d-e-r, næ, du kan stole paa, du ikke skal være Spejder. Spejderne, det er kun Børn af daarlige Forældre, der ikke selv gider tage sig af deres Børn. Og tror du, jeg vil have dig rendende rundt paa Landevejene og ligne en Vild? eller vide, at du laa i Lejr et eller andet Sted, hvor der kunde komme Bøller og Vagabonder og slaa dig halvt ihjel? Næ, min Ven, den Tanke maa du slaa ud af Hovedet, for det giver jeg aldrig Tilladelse til. Og til Slut saa maa du dog huske, hvem du er Datter af.« »Jeg er lige glad, hvem jeg er Datter af, men jeg ved, at jeg savner noget, og at disse Pigespejdere er saa glade og tilfredse med alt. Hvis jeg dog bare maa blive Spejder. Og altid hedder det: »Det passer.....« — Døren gik i med et lille Smæld,

og Inger var igen alene i Værelset. Hun smed sig hulkende paa Divanen, men kun for et Øjeblik. Hun rejste sig op og sagde til sig selv: »Hvad, om jeg nu flygtede min Vej, bort, langt bort hjemmefra. Der var saamænd ingen, der vilde savne hende, jo — maaske Far.« Taarerne stod igen Inger i Øjnene. »Lille Far, jo, du har vist mig, at du holder af mig.« Dog, nej, nu vilde hun ikke græde mer. men skynde sig bort. — Hun samlede hurtigt nogle faa, nødvendige Ting i en Taske og sneg sig som en Tyv ud fra Hjemmet. — — Det var næsten mørkt. Inger gik og gik, uden at vide hvorhen. Hun maatte have gaaet flere Timer, for hun var saa træt, saa træt. Hun kom netop ud af en Skov, ud paa en stor Mark. Pludselig saa hun noget hvidt — hvad mon det var? Det lignede Telte — Inger løb hurtigt hen mod dem, men — det var jo Telte, og se — se, der gik en Spejder rundt og holdt Vagt. Aa, hvor var hun glad. Nu kom hun da til nogen, der forstod hende. Hun gik hen til Vagten og saa, at det var hende, der først havde smilet og vinket til hende. — Spejderen kendte hende ogsaa igen og spurgte forundret: »Min kæreste Ven, hvad vil du dog paa denne Tid?« »Jeg — jeg — er flygtet.« »Flygtet?« »Ja, hjemmefra — jeg vil saa gerne være Spejder, men jeg maa ikke. Aa, jeg er saa træt, maa jeg ikke blive hos jer?« Inger sank sammen paa en Træstub, og Spejderen vækkede bange Føreren, som kom ud til Inger, hvem hun fandt opløst i Graad. Hun bar hende ind i Teltet og sagde saa: »Min lille Ven, fortæl mig, hvad du er saa ked af.« Ingers Graad standsede, og hun saa ind i et Par brune Øjne, der saa kærligt og forstaaende paa hende. »Jeg — maatte ikke — blive Spejder,« fik hun fremsagt. »Har du bedt om at blive Spejder?« »Ja, men Mor siger, I er vilde og drengede, og at det kun er tarvelige Folks Børn, der er Spejdere.« »Naa, det siger din Moder — sig mig, kender din Moder noget virkeligt til Spejderne?«

»Nej, det tror jeg ikke, hun gør.«

»Hm — men, sig mig engang, ved din Moder, du er her hos os i Lejren?«

»Nej, jeg stak af.«

»Men, Inger dog, det var forkert, tænk, hvor dine Forældre maa være bange for dig. Hvor bor du?«

»Falkegaardsvej 3.«

»Godt, læg dig nu ned i denne Sovepose og hvil dig, saa skal jeg se at gøre for dig, hvad jeg kan.«

Det var ikke en just behagelig Tur, Føreren havde tilbage til Byen, men endelig naaede hun Ingers Hjem.

Hele Familien var oppe og ude af sig selv af Skræk for Inger, da Føreren ringede paa Døren. — En Pige lukkede op, og Føreren, Frk. Hansen, fortalte hende straks, at hun havde Inger i god Behold nede i Lejren. Hun havde næppe talt ud, før begge Forældrene kom styrtdende ud af Stuen og overdyngede hende med Spørgsmaal. Frk. Hansen blev nu budt indenfor og maatte fortælle Forældrene om, hvordan Inger var kommet grædende ud til dem. Dernæst fortalte hun om Spejderlivet og sagde, at ingen kunde blive overfaldet af nogen, naar de laa i Lejr, fordi de altid havde en Vagt, og at hvis der skete uforudsete Ting, kunde de gaa hen til en Gaard lige i Nærheden, hvilket de havde faaet Lov til i Forvejen. Dette maatte de ogsaa gøre, hvis det

skulde blive Regnvejr, for der var ingen, der maatte ligge og blive forkølede, fordi de var i Lejr. — Hun fortalte en Mængde Ting om Spejderne, og Ingers Forældre lyttede stille til.

Da Føreren tav, sagde Faderen: »Ja, jeg forstaar nu, at det er et sundt og godt Liv, men saadan, som De har fortalt os om Spejderne, har ingen gjort før, og det har gjort et dybt Indtryk paa mig. Vi elsker jo begge vort Barn og vil hende jo kun alt godt, og vi troede jo, at Spejderlivet var helt anderledes, derfor maatte hun ikke være med.« »Det vil altsaa sige det samme som, at nu maa hun blive Spejder?« spurgte Frk. Hansen.

»Ja, lad hende saa faa sin Vilje — men kun paa Prøve; hvis vi alligevel ikke skulde synes om det, ta'r vi hende ud af Korpsen igen.« »Jeg haaber, hun bliver der,« sagde Føreren med et Smil. »Men nu, Farvel — jeg maa tilbage til mine Piger, jeg kan ikke lade dem være alene længere. God Nat.« —

Da hun kom til Lejren, sov Inger trygt, og hun nænnede ikke at vække hende, selv om hun nok vilde blive glad; men hun trængte haardt til Hvile, saa det var nok bedst at lade hende sove.

Næste Morgen, Klokkeren syv, fik Inger den glade Nyhed at vide, først troede hun ikke paa det, men da hun paa Føreren Ansigt kunde se, at det var rigtigt nok, fór hun jublende glad op og sprang rundt som en Vild, et Øjeblik efter gik hun stille hen til Føreren, omfavnede hende og sagde taknemmelig: »Tusind Tak.« —

Ingers Forældre har aldrig fortrudt, hun blev Spejder, og vil heller aldrig gøre det.

Kvik.

4. Kbhvn.

Lidt af hvert.

Maanedens Bogliste til Litteraturmærket.

Pearl S. Buck: Den gode Jord.

A. J. Cronin: Hattemagerens Slot.

Astrid Ehrencron-Kidde: Under Josefbjergs Skygge.

John Galsworthy: Ventetid.

Jacob Paludan: Torden i Syd. Jørgen Stein og hans Kreds.

Sigrid Undset: Ida Elisabeth.

M. K.

Spejder brug din Uniform.

Vi, der er saa lykkelige at være i Besiddelse af et Medlemskort, der tillader os at bære Det danske Pigespejderkorps' blaa Uniform med Tørklæde, Fløjtesnor, Bælte

og fire Lommer, (som vi maaske er tilbøjelige til at bruge lidt for meget), vil som oftest gerne gaa i denne Uniform; ikke alene naar vi færdes til og fra vore Spejdermøder og Ture, men helst en Del mere.

Korpsets Førere har nu foreslaaet, at der skulde gives Spejdere Tilladelse til at gaa noget oftere i Uniform, end de har gjort hidtil, men selvfølgelig maa Tropsføreren vide, naar det sker. Det er et Ansvar, som Korpset hermed giver os, og vi maa stadig huske, at vi bærer det for andre Mennesker synligste Kendemærke paa en Spejder, og alle Steder vil blive lagt særlig Mærke til — men alligevel — vi vil nok alle glæde os over denne Tilladelse.

Uniform for voksne Spejdere.

Det hænder af og til, at der i en By findes mange voksne, som er saa stærkt interesserede i Spejdernes Arbejde, at de føler den største Lyst til at blive aktive Spejdere. Desværre lader de ofte være med at følge denne Lyst, fordi de mener, de ikke i deres Alder kan færdes offentlig i Kittel. Derfor er det paa sidste Korpssraadsmøde vedtaget, at voksne Spejdere, f. Eks. Mødre eller Tropsraadsdamer, der træder ind i Korpset, skal have Lov til at bære Førersuniform (Nederdel og Førerbluse med Slips) dog uden Distinktioner.

Dette er en god Ordning, som vi kun kan ønske, at vore mange voksne Spejdervenner vil lægge Mærke til, saa vi snart ser dem i Uniform.

Husflidsfondet.

Aldrig har vi haft saa pæn og morsom en Salgsbod paa Julegaveudstillingen som i Aar, vi fik da ogsaa Udstillingsledelsens største Kompliment.

Korpset havde for Agitationens Skyld ofret et større Tilskud til Standen. Det var dog ikke alene Standens Skyld, at det hele tog sig saa godt ud, men ogsaa Indholdets, for aldrig har I indsendt saa mange pæne Ting; kun to Troppe sendte det, jeg vil betegne som usælgelige Ting paa Grund af Sjuskethed. Der var praktiske Ting, Ting, hvor det nyttige var forenet med det morsomme, Ting, som Folk blev forbavset over, var Amatørarbejder. Det, der gjorde

Standen morsommere og mere overskuelig, var, at vi havde meget af hver Slags. Ved Opgørelsen af Varerne før Salget, viste det sig, at der var Varer for dobbelt saa mange Penge som sidste Aar, og vi glædede os til at sende Chefen dem, men Glæden forvandlede sig til Skuffelse paa Grund af Krisen og de mange Julemesser, der efterhaanden er dukket op her i Byen.

Overskudet blev mindre end ellers. Chefen fik tilsendt 580,36 Kr., hvoraf de 120 Kr. var fra Salget af Hustlid i Lejren i Sommer.

Lis Bang.

De grønne Tørklæder,

som I har læst om foran i Bladet, bedes bestilt samtidig for hele Troppen for at spare Jer selv for Porto, og Depotet for unødvendigt Arbejde. Husk, de faas kun usømmede og til Indkøbspris inden 1. April. Prisen skal blive opgivet, saa snart Depotet har faaet Fabrikantens Tilbud.

Gode Raad.

Køb for 25 Øre i en Materialhandel et Stk. Parafin, gnid hver Dag Strømpenhælen dermed, inden Fodtøjet tages paa, det er utroligt, som det sparer paa Strømperne.

Naar Kakkelovnen er gaaet ud — saa ryst først Ovnens meget grundigt for lukket Ventil og Laager, tøm saa Askeskuffen og hæld derpaa Vand med en Blomstervandkande ned igennem Koksene, ligetil det drypper godt i Askeskuffen. Nu kan Koksene tages ud, uden Spor af Støv i Stuen, og de halvbrugte Koks har kun godt af Vandet og støver ikke, naar de igen skal i Ovnens. Fugtigheden i Ovnens generer ikke ved Optændingen.

Tante Grethe.

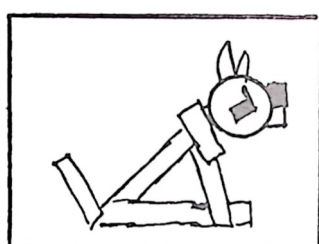
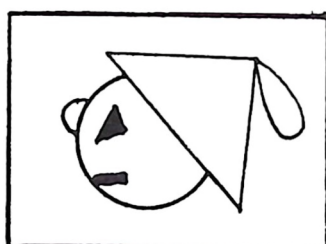
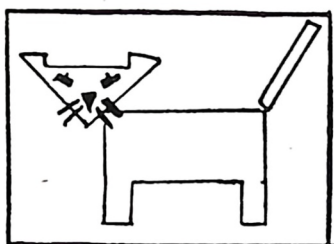
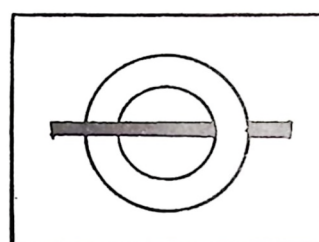
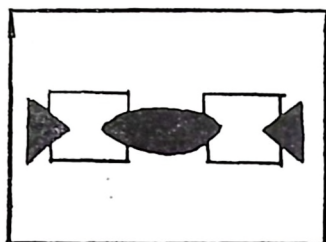
Snip-Snap.

Dette er et underholdende Spil, som baade smaa og store kan være med til og mere sig over; det lærer os at tænke hurtigt og giver os mangan Lejlighed til at le rigtig grundigt.

Snip-Snap spilles med en Slags Kort, man selv laver. Kortene skal være som alm. Visitkort, og der tegnes forskellige Figurer paa dem. Der skal være 4 Kort med samme Tegning; Kortenes samlede Antal retter sig efter Spillernes Antal — jeg har 20

forskellige Figurer i mine Spil — altsaa 80 Kort ialt — det passer til 6–10 Spillere.

Figurerne, ja her er frit Spillerum, alt kan bruges; I kan enten tegne eller male dem, klistre Funkis paa eller hvad som helst I kan hitte ud af, her er et Par Eksempler:

Kortene blandes og uddeles blandt Spejderne; hver har sin Bunke med Bagsiden opad i venstre Haand, og man skiftes nu til at vende det øverste Kort i sin Bunke og lægge det aabenlyst paa Bordet foran sig; husk at Kortet skal vendes udad; saadan at de andre Spejdere ser Kortets Forside, før man selv ser den. Næste Gang, Turen kommer igen, vender man atter et Kort og lægger det oven paa det forrige nede paa Bordet; her faar man efterhaanden en Bunke, denne tager man op i Haanden og begynder forfra med, naar »Haandkortene« slipper op. Sker det nu, at 2 Kort med samme Figur kommer til at ligge aabenlyst, skal de 2 Spejdere, der er Ejere af paagældende 2 Bunker sige: »Snap« (de andre Spejdere maa intet sige, selv om de ofte brænder af Lyst til det); den af de 2, der siger det først, faar den andens Bunke, d. v. s. de Kort, der ligger paa Bordet, enten der er 1 eller 10 — Haandkortene beholder hun. Den Spejder, der faar Bunken, tager den i Haanden under sine egne Haandkort, og den Bunke, hun selv har liggende paa Bordet, maa hun ogsaa tage op i Haanden; det er nemlig en Fordel at have sine fleste Kort i Haanden, da det er jo altid er Bordbunken, der bliver snappet. Spillet fortsætter, og man tager paa denne Maade Kortene fra hinanden; det gælder nemlig om at faa flest.

Hvis nu en Spejder gør en Fejl, f. Eks. siger: »Snap«, naar hun skal tie stille, maa hun lægge hele sin Bordbunke midt ind paa Bordet; her kommer der let til at ligge en Række af Bunker ved Siden af hinanden. Naar saa en Spejder vender et Kort med en Figur Magen til en af dem, der ligger rundt paa Bordet, maa alle sige: »Snip«; den, der siger det først, faar Bunken midt fra Bordet og Bunken

fra den Spejder, der vendte paagældende Kort. Siger hun det selv først, faar hun bare Bunken midt fra Bordet og tager den og sine egne »Bordkort« op i Haanden. Nu kan vi finde flere Fejl, der kan kræve ens Bunke ind paa Bordet, nemlig hvis man siger: »Snap« i Stedet for »Snip« og om-

vendt. I kan altsaa forstaa, at man skal passe godt paa og tænke sig om — og dog tænke hurtigt.

Hvis de sidste Kort bliver snappet fra en Spejder, behøver hun ikke at gaa ud af Spillet, hun kan »lure paa Snipper« — se at faa en Snipbunke fra Midten af Bordet. Hvis 2 Spejdere siger »Snap« eller »Snip« nøjagtig samtidig, maa de begge lægge deres Bordbunke ind som Snip.

Naar en Spejder har en stor Bunke i Haanden og lige har taget Bordbunken op efter at have snappet nogle Kort fra en Kammerat eller Bordet, har hun Ret til at blade Bunken igennem for at se, om der skulde være 4 Kort med samme Figur; er der det, tager hun dem væk som Stik, og disse er nu uden for Fare, de kan ikke snappes fra hende; er der ikke 4 ens Kort, maa hun bøde et Kort, der lægges ind som en Snip.

Den, der faar flest Stik, har vundet. Naar Spejderne er vant til at spille Snip-snap med Figurkort, laver man et Spil, der er lidt mere belærende ved f. Eks. at lave Tegninger af Blade, 4 Egeblade, 4 Bøge — o. s. v. eller med Morse (her kan Rhommuspillet netop anvendes) — Signaturer o. s. v. Spejderne vannes til at se paa de Ting og lærer noget deraf, selv om de ikke i dette Spil skal nævne Tingene ved Navn.

Snip-snap er en Reaktionsleg — læg Mærke til, at det her er Tiden mellem Syn og Tale, der opøves.

I maa selv finde paa mange flere Ting ud fra dette, og naar I har det, vil I nok være rare at skrive om det i Bladet, saa vi kan faa mere og mere ud af vore Lege ved at faa Ideerne samlet; hvis vi fører dette Princip ud i Livet paa mange Omraader, saa tror jeg, vi faar lært noget som Spejdere.

Løyer.

Spejder! Køb dit Udstyr paa

Det Danske Pigespejderkorps Depot,

Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Færdigsyede Uniformer:

Nr.	0.	11,00 Kr.	og 11,75 Kr.	(sv. Kv.)	Lgd.	72 cm
— 1.	11,00 » »	11,75 »	do.	»	83 »	
— 2.	11,50 » »	12,50 »	do.	»	94 »	
— 3.	12,00 » »	13,25 »	do.	»	105 »	
— 3 a.	12,50 » »	13,75 »	do.	»	112 »	
— 4.	13,00 » »	14,25 »	do.	»	120 »	
— 5.	14,00 » »	15,75 »	do.	»	123 »	

Prisen er for Uniformen uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m.	1,40 Kr.
do. do. » do. sv. Kv.	1,60 »
Snitmønstre til Uniform Nr. 3	0,50 »
Knap	0,05 »
Split	0,01 »
Spejderhat	5,00 »
Lejrhue	1,60 »
Bælte	2,25 »
Fløjte	0,75 »
Tørklæde	»
Slips	»
Fløjtesnor	0,18 »
Patruljebaand pr. m	0,18 »
Maanedsrappporter	0,06 »
Medlemskort	0,04 »
Styrkelister	0,12 »
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 »
do. » Spejdere	0,06 »
do. » Førere	0,05 »
Sangbog	1,50 »
Skindrester pr. kg	2,75 »
Ruskind i blaa, røde, grønne og brune	»
Farver 6-8 Kvadrat Fod ca.	6-7 »

Færdigsyede Lejrkittler:

Nr.	1	6,00	Kr.
—	2	6,25	»
—	3	6,50	»
—	3 a	6,75	»
—	4	7,00	»
—	5	7,25	»

Prisen er for Kitler uden Knapper.
Stof pr. m 0,95 Kr.

Civilnaal (menig)	0,25 Kr.
— Tropsfører	0,35 »
— Divisionschef	0,40 »
— Tropsraadsmedlem	0,40 »
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 »
— Tropsfører	0,65 »
— Patuljefører	0,80 »
Esprit	0,80 »
Skulderembl., Divisionschef pr. Stk.	1,00 »
— Tropsfører » »	0,45 »
Patuljeførererknap	0,25 »
Adjutant og Intendantsnor	0,15 »
1. Kl. Mærke	0,35 »
2. Kl. —	0,20 »
3. Kl. —	0,25 »
1. Aarsstjerne	0,12 »
4. —	0,25 »
Duelighedstegn	0,12 »
Riddersnor og Væbnersnor pr. Stk.	0,50 »
Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 »
Svømmeplade, — —	1,50 »
Mødeknap — —	0,75 »
D. P.	0,10 »

Nye Priser!

Brevpapir og Konvolutter

leveres paa Bestilling med Troppens Navn og Kløveremblem

Lille Størrelse	100, 250, 500, 1000 Stk.	2,50 3,50 6,00 8,00 Kr.
Stor —	100, 250, 500, 1000 »	4,00 6,00 10,00 15,00 »
Konvolutter	100, 250, 500, 1000 »	2,75 4,25 6,75 12,25 »

(For linieret Papir 10 % mere).

Benyt Pigespejder Blokken!

Findes nu med Billeder eller Trekløveremblem!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 »
Spejderkort 6 Stk	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 »

SOM MODERNE FORRETNINGSMAND BØR DE GRIBE ENHVER
CHANCE FOR EN VÆRDIG REPRÆSENTATION AF DERES FIRMA
HER SPILLER DEN STILFULDE TRYKSAG SIN STORE ROLLE -
UDEN EKSTRA UDGIFT ER DET EN FIN REKLAME. - DETTE
BØR BETÆNKES VED ENHVER BESTILLING AF TRYKSAGER!
ORDRER I SMAGFULDE TRYKSAGER EKSPEDERES OMG. FRA

F. SCHUR & CO^S BOGTRYKKERI

TELEF. 173 - 1373 HORSENS TELEF. 173 - 1373

MÆRKET, SOM
GARANTERER
KVALITETEN

SCHU-BO

Billigt Fotoarbejde!

Fremkaldning pr. Rulle 50 Øre
Højglanskopi 6×9, pr. Stk..... 12 »
Forstørrelser fra 65 »

Gratis Forsendelse overalt i Danmark mod Forudbet. Ved Efterkrav kun Efterkravsporto.

For prima Udførelse garanteres.

Overgade 24 **Foto-Magasinet** ODENSE -

K. Madsen,

Garn- & Trikotageforretning,

Horsens.

■ Telef.: 1884 - 1885 - 1886.

N. M. Hansen,

Bageri og Konditori.

Telefon 61.

- - Korinth. - -

Redaktion: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 16. Februar 1933.